

VINCENTIUSNIEUWS

16 JULI - 15 AUGUSTUS 2023

Woonzorgcentrum Sint-Vincentius
samen zorg dragen voor elkaar

INHOUD

Editoriaal	3
Pastoraal Nieuws	4
Gebedsvieringen	5
Huiskalender	6
BAEKMA Taekwondo & Hapkido.....	8
Warme dagen, zorg dragen!.....	11
Taart op woensdag.....	12
Fietsen met de riksja.....	13
Hoe Ekeren en P.P. Rubens onze Antwerpse Moederdag kleuren	15
Terugblik.....	19
Verjaardagen	23
Bewonersnieuws	24
Personeelsnieuws	25
Nieuws uit.....	26
Irisheem.....	26
Rozentuin	29
Tulpenhof.....	31
Klaproosveld	32
Leliedal.....	34
Gedicht	36

EDITORIAAL

Beste bewoners, familieleden, medewerkers, vrijwilligers en sympathisanten,

In de vorige editie van het VincentiusNieuws hongerden we nog naar de zomer. Ondertussen heeft dit seizoen ons bereikt en smullen we er allemaal van. Uitgebreide uitstapjes naar de markt, karakollen, Hollandse maatjes, frisse aardbeien en kersen voor bij een lekker aperitiefje op een terras. Kleren kopen in de solden, ... Ja hoor: Zoveel spullen staan nu in solden. Maar ons plezier en onze vreugde, die zijn gratis. We hoeven alleen maar onze kamer uit te komen en elkaars gezelschap op te zoeken.

We interviewden deze maand een plaatselijke sportlegende: Alfred, zoon van één van onze bewoonsters. Hij gaf ons een inleiding in de wereld der gevechtssport. We verdiepten ons ook in de symboliek rond Moederdag, blikten terug op de eerste week van de Tour de France, en medewerkers staken de afgelopen maand de koppen nog eens extra bij elkaar om te brainstormen naar nieuwe ideeën. We hebben al zoveel leuke, terugkerende activiteiten op ons programma. Maar er is altijd ruimte voor iets nieuws.

Medewerkers namen af en toe hun kinderen mee naar het werk. Zo ervaaarden zij ook hoeveel voldoening je vindt in het helpen van anderen. ♥

Wij wensen u alvast veel leesplezier!

Het redactieteam

PASTORAAL NIEUWS

Met open armen hebben wij inmiddels de zomer verwelkomd. De temperatuur schommelt tussen aangenaam blote-benen-weer en een klamme vakantiewarmte. Probeer maar eens met beide voetjes op de grond te blijven, als het weer je in gedachten meevoert naar exotische oorden. Als we onze ogen sluiten, liggen we opeens onder een palmboom, terwijl we met smaak de melk uit een kokosnoot drinken.

Om volop te kunnen genieten van de zalige en goddelijke zomermaanden, staan er weinig kerkelijke activiteiten op de kalender. We kunnen alvast aftellen naar 15 augustus: Maria-Tenhemelopneming. Sommige mensen noemen deze dag Maria Hemelvaart, maar hier zouden theologen het niet mee eens zijn. De Hemelvaart is voorbehouden voor Jezus Christus.

Op Maria-Tenhemelopneming, 15 augustus, wordt de opneming van Maria, de Moeder Gods, in de hemel herdacht.

GEBEDSVIERINGEN

VIERINGEN VAN 16 JULI TOT 15 AUGUSTUS

Vrijdag 28 juli 2023 om 14u.

Gebedsviering voorgedaan door Luk Patroons.

Vrijdag 4 augustus 2023 om 14u.

Gebedsviering voorgedaan door Caroline.

De vieringen vinden plaats in de kapel, naast de cafetaria op het gelijkvloers.

HUISKALENDER

Hier het maandoverzicht voor heel ons huis. De activiteiten per woonkern kan je aan de leefruimte van de woonkern terugvinden. Alle bewoners zijn van harte welkom op de activiteiten.

Ma 17 juli	14u Bingo "Tour de France" in de cafetaria
Di 18 juli	14u Wandelen met Katrin
Woe 19 juli	14u Verkoop door Zapatta Shoes in de cafetaria
Do 20 juli	14u Slotreceptie "Tour de France" in de cafetaria
Vrij 21 juli	Feestdag – Weekenddienst ***
Ma 24 juli	14u Zangstonde "Nationale Feestdag" in de cafetaria
Di 25 juli	14u Wandelen met Nancy: Erfgoedwandeling in Ekeren 14u Poes "Bisbal El Bandido" op bezoek op het terras van de cafetaria
Woe 26 juli	10u Marktbezoek 14u Aaihond Georgie op bezoek op het terras van de cafetaria

Do 27 juli 14u Doggy Dance Hondenshow met Caroline op het terras van de cafetaria

Vrij 28 juli 14u Gebedsviering met Luk Patroons in de kapel

***

Ma 31 juli 14u “De Reizende Photobooth” op Klaproosveld en Tulpenhof

Di 1 augustus 14u Wandelen met Nancy: “In het spoor van de familie Moretus”

Woe 2 augustus 10u Marktbezoek
14u “De Reizende Photobooth” op Rozentuin en Irisheem

Do 3 augustus 14u Quiz “Expo 58” in de cafetaria
15u “De Reizende Photobooth” in de cafetaria voor GAW en CDV

Vrij 4 augustus 14u Gebedsviering in de kapel met Caroline

***

Di 8 augustus 14u Wandelen met Nancy: Moederdagwandeling “Waarom Rubens zo graag in Ekeren vertoefde”

Woe 9 augustus 14u “De Reizende Photobooth” op Leliedal

Do 10 augustus 14u Filmvertoning: “Roemenië” door dhr. Brocatus in de cafetaria

***

Di 15 augustus **Feestdag – Weekenddienst**

BAEKMA Taekwondo & Hapkido

De kunst der zelfverdediging

Op Rozentuin wordt de soep bedeed. Venkelsoep. Josephina krijgt twee grote scheppen en fluistert in het oor van de zorgkundige:

“Is het lekkere soep?”

“Volgens mij wel!”

“Hoezo? Heb je hem niet zelf geproefd?”

“Ik mag jullie soep toch niet opdrinken?” zegt de zorgkundige met een lach. Josephina kijkt ondeugend om zich heen en mompelt:

“Drink straks een bekertje, als niemand het ziet.”

Ha, die geestige Josephina! Na ook een stevig hoofdgerecht, varkensstoof met aardappelen, maakt ze een wandelingetje door de gangen. Ze draagt mooie en spannende verhalen met zich mee, maar ze is ook bescheiden. Ze zal bijvoorbeeld nooit opscheppen over haar zoon, Alfred, die het hart en ziel van een indrukwekkende vereniging belichaamt.

BAEKMA Taekwondo & Hapkido is een vereniging die jong en oud de kunst van de gevechtssport tracht bij te brengen. We spraken Alfred aan toen hij zijn lieve moeder kwam bezoeken:

“De naam van de vereniging luidt: BAEKMA Taekwondo & Hapkido. Taekwondo doet bij veel mensen een belletje rinkelen, in tegenstelling tot hapkido ...”

“Taekwondo is een wedstrijdsport,” verduidelijkt Alfred. “hapkido is een verzamelnaam voor allerlei soorten zelfverdediging.”

Anders dan zijn lieve moeder, is Alfred een echte spraakwerval. Hij vertelt enthousiast over alle avonturen rondom de wereld van gevechtssport. Wij zaten met een vooroordeel gewrongen:

“Sommige mensen denken dat gevechtssport om zinloos geweld gaat ...”

Alfred lacht. “Nou ja, er zijn mensen die gevechtssport gebruiken, maar zo zijn er ook die het *misbruiken*. Het bijzondere is dat zij die eraan beginnen met verkeerde bedoelingen, vaak het snelst opgeven. Zij die aan de sport beginnen met goede bedoelingen, houden het langst vol. Eén ding is zeker: als ik ontdek dat één van onze leden de kunst misbruikt, vliegt hij of zij eruit.”

“In andere kringen wordt dan weer beweerd dat gevechtssport veel wijsheid met zich meebrengt.”

Ook bij deze uitspraak lacht Alfred even in zijn vuistje. “Je moet weten dat yoga veel bewegingen ontleend heeft aan gevechtssport. Neem nou bijvoorbeeld karate, een gevechtssport die iedereen wel kent. Haal de kracht en de spanning eruit, en het zal lijken alsof je yoga beoefent. De bewegingen kunnen voor moed en kracht staan, maar ze kunnen je ook helpen ontspannen. Het ordent je gedachten en brengt je tot rust. Op die manier kan je wel van een zekere wijsheid spreken ...”

Achter elke passie ligt een goed verhaal. We vroegen Alfred naar het verhaal van hoe hij zijn hart verloor aan gevechtssport.

“Voor mij begon het allemaal in 1976,” vertelt hij. “Ik was dienstplichtig, ver van huis, en raakte bevriend met een kerel die me uitnodigde naar een sportzaal. Ik ging maar mee, eerder uit verveling dan wat anders. In de sportzaal zag ik hoe een man houten planken doormidden sloeg met zijn vlakke hand. Geloof me: daar sta je wel even van te kijken! Ik werd meer en meer opgenomen in deze entourage en hoorde op een keer het woord “taekwondo”. De inspiratie was er al, maar op dat moment kreeg de inspiratie voor mij een naam.”

Die inspiratie groeide uit tot een hobby. De hobby ontsproot tot een liefde. Alfreds toewijding en kennis leverden hem al veel erkenning op, uit verschillende hoeken, en brachten hem op chique recepties en bijeenkomsten waar hij werd opgezogen in

de Koreaanse cultuur. Want ja, taekwondo komt oorspronkelijk uit Korea.

We komen terug op de vereniging die Alfred vertegenwoordigt. Trainingen vinden plaats in de Stedelijke Sporthal 't Venneke op Den Geer in Ekeren.

“Op het ogenblik is ons jongste lid 7 jaar oud!” zegt Alfred trots. “We moeten natuurlijk ook niet overdrijven. In Korea beginnen kinderen soms al met gevechtssport als ze 4

jaar zijn. Wat een mentaliteit!”

“En hoe oud is jullie oudste lid?”

Alfred aarzelt. “Moeilijk te zeggen.

De deuren van onze *doja* (trainingszaal) staan voor iedereen

open en we proberen ook senioren te prikkelen voor deze sport. Soms hebben zij interesse, maar gevechtssport vergt lenigheid. Het is logisch dat ouderen zich niet echt geroepen voelen, en algauw afhaken.”

“Stel dat er iemand pas bij jullie begint te trainen,” vragen we verder. “Hoe vaak moet die persoon dan trainen om het onder de knie te krijgen?”

“Minstens twee keer per week. Dat is het absolute minimum. We hebben leden die maar één keer per week binnenspringen. We zijn altijd blij om onze leden te zien, maar zoiets is gewoon jammer. Voor taekwondo heb je geduld en discipline nodig. Eén keer per week trainen, is niet genoeg.”

Met een club voor gevechtssport in de buurt, kon het bijna niet anders, dan dat een paar van onze medewerkers lid zouden zijn.

En ja hoor, lang moeten we niet zoeken. Een zorgkundige op Tulpenhof is in het bezit van een Dan-graad; een hoog niveau binnen de gevechtssport. Dat betekent dat we bij haar in veilige handen zijn! Gary, de kinesist van de tweede verdieping, zette in zijn jonge jaren de doja al op stelten.

“Ik had een heel bombastisch karakter,” vertelt hij. “Ik was sterk, maar ook beheerst. Liever dan geweld te gebruiken, zette ik in lastige situaties gewoon een stapje terug.”

Hoe tegenstrijdig het voor sommigen ook klinkt: dat is de juiste ingesteldheid als je een gevechtssport beoefent. Weten wanneer je het moet gebruiken, maar ook: weten wanneer je het niét moet gebruiken.

Wij danken Alfred voor het interview, en hopen dat zijn verhaal mensen inspireert om een nieuwe kant van zichzelf te ontdekken in de wereld van gevechtssport!

Warme dagen, zorg dragen !

Met de warme dagen van afgelopen maand, is het zeer belangrijk om voldoende te drinken!

Wij als woonzorgcentrum hebben veel aandacht voor het welzijn van onze bewoners tijdens zo'n hittegolf. Voor oudere mensen is het zelfs extra belangrijk om voldoende drinken aan te bieden, omdat ons dorstgevoel afneemt naarmate we ouder worden. Maar dat wil niet zeggen dat we minder moeten drinken.

We proberen tijdens deze warme dagen iedereen te stimuleren om voldoende te drinken. Bijvoorbeeld een extra glaasje water

tijdens de maaltijd of bij het tasje koffie of thee. Op de dagen met extreme hitte kunnen de dorstigen zich ook laven aan een verfrissend drankje dat we meekrijgen vanuit de keuken.

Tijdens de zomer staan er verschillende kookactiviteiten op het programma met zomerse hapjes, onder andere een klassieke Spaanse gazpacho en frozen yoghurt-aardbeien. Lekker, gezond en verfrissend smullen tijdens de zomer 😊

Diëtiste Annechien.

Recept: Verfrissende citroen-muntthee

Ingrediënten voor 1L

- ❖ 2 citroenen
- ❖ 2 bosjes munt
- ❖ 2 zakjes thee (citroen)
- ❖ suiker (naar smaak)
- ❖ ijsblokjes

Bereiding

Spoel de citroenen goed onder warm water en snij in plakjes. Spoel de munt en laat goed uitlekken.

Doe de helft van de citroenplakjes en de helft van de munt in een theekan en vul aan met 1 liter kokend water. Doe er de theezakjes bij. Laat volledig afkoelen en zeef in een thermosfles.

Schenk de afgekoelde thee in glazen en werk af met de rest van de citroenplakjes, munt en ijsblokjes. Voeg suiker toe naar smaak.

Taart op woensdag !

Een originele openingszin: “Hey daar, wat is uw lievelingstaart?” Binnenkort halen wij een oude gewoonte terug: Op woensdagen zal er verse taart beschikbaar zijn in onze cafetaria, zolang de voorraad strekt. Wie in de namiddag graag afzakt voor een

lekker drankje, kan zichzelf ook trakteren op een stukje zoetheid.

In het verleden werd er al aardbeientaart, brésiliennetaart, ganachevlaai, kriekenvlaai en bananentaart aangeboden. Maar misschien staan we ook open voor uw verzoekjes. Wie zal het zeggen?

De taart kost 5 euro per spie. Het initiatief zal van start gaan vanaf 26 juli 2023. Aftellen maar!

Eén ding is zeker: wij hopen met deze lekkernij een brede glimlach op uw gezicht te toveren!

Fietsen met de riksja

Lekker de wind door de haren laten waaien tijdens een ritje in een riksja. Sommige bewoners verkiezen een tochtje door de natuur, bijvoorbeeld in de Oude Landen. Anderen gaan graag nog eens op verkenning in hun Ekerse buurt van vroeger. Het kan allemaal.

En toch merken we vaak nog wat twijfel bij deze bewoners die nog niet helemaal vertrouwd zijn met het riksja gebeuren. “Wat is dat nu juist, die riksja?”, of “Is dat wel veilig en te vertrouwen?”, horen we dan.

Het woord riksja komt van het Japanse woord jinrikisha (jin=mens, riki=kracht, sha=voertuig), wat betekent “op mensenkracht aangedreven voertuig”. In sommige landen is deze manier van fietsen al lang een gekend en vertrouwd fenomeen in het straatbeeld. Het is pas de laatste jaren dat we

ook in onze contreien steeds vaker de riksja fiets zien verschijnen. En met reden groeit de populariteit ervan binnen de

woonzorgcentra. Het zorgt er immers voor dat mensen die slecht te been zijn, alsnog kunnen genieten van een fietstochtje. De elektrisch ondersteunde riksja heeft vooraan een zitplaats waar twee bewoners in kunnen plaatsnemen. Voor het besturen ervan mogen wij elke woensdagmiddag rekenen op vrijwilligster Lieve, of één van de andere chauffeurs die speciaal opgeleid zijn om dit voertuig te besturen en bewoners op

een veilige manier te laten in- en uitstappen.

Tot voor kort werkten we met een vast schema, waarbij elke week een andere woonkern, afgewisseld met het Centrum voor Dagverzorging én de assistentiewoningen, aan bod kwamen. We merken echter dat het spreekwoord “ongekend is onbemind”, toch nog wat voor drempelvrees blijft zorgen onder onze bewoners. Sommige mensen staan elke week te springen om mee te kunnen, anderen zien het ritje in dat “vreemde voertuig” helemaal niet zitten. Vaak merken we wel, dat als we mensen kunnen overtuigen om toch eens mee te rijden, ze zichtbaar enthousiast, ontspannen, maar vooral verrast terugkeren. “Had ik eerder geweten dat dit zo’n deugd zou doen, was ik sneller meegegaan”. Wij raden onze bewoners dus ten sterkste aan om de angst voor het onbekende te trotseren, en het riksjarijden een

kans te geven. Een gezonde geest in een gezond lichaam, zullen we zeggen: De frisse lucht zorgt voor het lichaam, maar het mooie uitzicht en de adrenaline van eens een ander soort vervoer, geven de geest ook een flink zetje! Allemaal aan boord!

Hoe Ekeren en P.P. Rubens onze Antwerpse Moederdag kleuren

Het is een jaarlijkse discussie: “Waarom blijven die Antwerpenaren zo tegendraads beweren dat de “echte” Moederdag op 15 augustus valt?”

In 1913 lanceerde de toenmalige Antwerpse schepen, Frans Van Kuyck, het voorstel om op 15 augustus niet alleen de feestdag van de Heilige Maagd Maria te vieren, maar daarnaast ook alle moeders uit het Antwerpse. Al sinds 1124 werd er op 15 augustus in Antwerpen aandacht geschonken aan de verering van de Maagd Maria, met als hoogtepunt de traditionele ‘Maria-processie’.

De doorsnee burger zocht destijds tijdens moeilijke momenten toevlucht tot één van de talrijke Mariabeeldjes in het straatbeeld. Ook vandaag nog ontvangt de moeder van Jezus bezoekers in de naar haar vernoemde Antwerpse kathedraal. Mensen van allerlei rang of stand, die bij het branden van een kaarsje, in stilte hun leed aan haar toevertrouwen.

In diezelfde kathedraal vinden we de “Tenhemelopneming van Maria”, een altaarstuk van de hand van grootmeester Pieter Paul Rubens. Het doek overtreft gelijkaardige werken van andere meesters in de schilderkunst uit die periode. Het lag voor de hand dat dit grootse project destijds aan hem werd toegewezen.

Gaandeweg ontstonden er in middeleeuws Vlaanderen kerken met Onze-Lieve-Vrouw, én haar Hemelvaart of Tenhemelopneming, als beschermheilige. Haar onsterfelijkheid stond symbool voor de eeuwigdurende band tussen moeder en kind. Wie dit doek grondig bestudeert kan zich niet van de indruk ontdoen dat Rubens veel van zijn eigen gevoelens in dit werk gelegd heeft.

Niet verwonderlijk misschien, als je het levensverhaal van Pieter Paul Rubens erbij haalt. Als zoon van Jan Rubens, een Antwerpse magistraat, en Maria Pypelinckx, dochter van een vooraanstaande Limburgse familie, leek het er in eerste instantie op dat de kinderen uit dit huwelijk nooit iets tekort zouden komen. Tot vader Jan werd aangesteld als juridisch adviseur van Anna van Saksen. Hij werkte zich behoorlijk in nesten door een affaire met haar te beginnen! Dat ze bovendien de echtgenote was van Willem van Oranje, maakte het er niet beter op.

Toen dit liefdesavontuur uitmondde in een buitenechtelijke zwangerschap, was het spel van Jan Rubens uitgespeeld. Hij werd in gevangenschap genomen en ter dood veroordeeld. Dankzij de smeekbeden van zijn eigen echtgenote, mocht Jan Rubens na twee jaar de gevangenis verlaten. Deze hele toestand, waarbij hij niet alleen zichzelf, maar zijn hele gezin in

moeilijkheden had gebracht, leidde ertoe dat Pieter Paul een afkeer van zijn vader had gekregen. Moeder Maria, duidelijk een sterke en toegewijde vrouw, deed ondertussen alles wat ze kon om de eindjes aan elkaar te knopen en haar kinderen de liefde en warmte te geven waar ze recht op hadden.

Toen Rubens net geen tien jaar oud was, stierf vader Jan, en liet hij Maria met hun kinderen en beperkte financiële middelen achter. Maria bracht het gezin naar Antwerpen. Rubens bracht zijn jeugd door in een stad die floreerde, en binnen een gezin waar, ondanks de afwezigheid van een vaderfiguur, zijn moeder er alles aan deed om haar kinderen een goede toekomst te garanderen. Hij was ook vastberaden een artistieke opleiding te gaan volgen. Dankzij zijn moeder, die haar connecties wist aan te spreken, kon hij in de leer gaan bij kunstschilder Tobias Verhaecht. Bij hem leerde hij de basistechnieken van de schilderkunst die nodig waren om een artistieke opleiding te kunnen starten. Na zijn opleiding vertrok Rubens naar Italië, waar hij zich vestigde voor vele jaren.

Het streven naar perfectie zorgde ervoor dat Rubens de wereld om zich heen soms compleet leek te vergeten. "*Kunst is alle offers waard*". Maar wanneer hij in 1608 het bericht ontving dat zijn geliefde moeder doodziek was, en ze reeds overleden was bij zijn thuiskomst, begon hij te beseffen dat zijn obsessie naar perfectie een ziekelijk karakter had gekregen.

Rond diezelfde periode leerde hij zijn eerste vrouw, Isabella Brant kennen. Als reizende kunstschilder zag hij zichzelf niet als de ideale echtgenoot, laat staan een stabiele vader voor toekomstige kinderen. Daarom twijfelde hij eerst, of hij wel met haar wilde trouwen. De dood van zijn moeder deed hem echter beseffen dat hij een moederfiguur nodig had in zijn leven, en aangezien Isabella alle moederlijke eigenschappen in zich had, besloot hij met haar te huwen en een atelier in het Antwerpse te beginnen. Het echtpaar kreeg een dochter, Clara Serena, maar de kleine meid werd door een plotse ziekte veel te vroeg uit het leven gerukt. Uiteindelijk stierf ook Isabella. Rubens vond pas

vele jaren later terug rust, toen hij hetrouwde met de zestienjarige Hélène Fourment. Zij zou hem nog vijf kinderen schenken. In die periode keerde hij zijn passionele carrière als kunstschilder even de rug toe, om zich toe te leggen op zijn gezin, zijn familie en andere dierbaren.

Het jonge gezin woonde in het huis aan de Wapper (nu het Rubenshuis). Maar de zomermaanden bracht de grootmeester door in Ekeren, waar hij in mei 1629 het oude Hof van Urssel kocht. Hij deed dat

om dezelfde redenen als waarom mensen vandaag nog steeds de stad uittrekken. Status zal ook wel een rol hebben gespeeld. Op dat moment was hij een aristocraat, en een buitenverblijf hoorde daarbij.

Hij genoot van al het goede dat Ekeren te bieden heeft, en legde de landschappen vast met verf en penseel. Het schilderij “Het Slotpark van Ekeren” doet onze bruisende gemeente eer aan. Het pad dat links tussen de bomenrij te zien is, stelt trouwens de Oorderseweg voor.

Rubens' familieportretten tonen op een heel bijzondere manier de affectie die hij koesterde voor al wie hem lief was, en in het bijzonder de vrouwen in zijn leven. Het zijn vooral zijn werken uit de Ekerse periode die levensvreugde en liefde ten volle weerspiegelen. Hij was een vader die, naar het voorbeeld van zijn moeder, steeds is blijven ijveren voor het geluk van zijn kinderen. Maar het was

uiteindelijk pas in Ekeren dat hij zelf ook leerde genieten van al het moois in zijn leven.

TERUGBLIK

Wandelen met Katrin: Bezoek aan de Sint-Laurentiuskerk mét orgelconcert

Er hing onweer in de lucht toen we op dinsdag 20 juni jl. aanstalten maakten om te vertrekken richting de Sint-Laurentiuskerk. De buienradar bleef aangeven dat het voorspelde gedonder onze regio pas zou bereiken tegen de late middag. Dankbaar om deze gunst van de weergoden begaven we ons richting Ekeren-Schoonbroek, waar we hartelijk ontvangen werden door Hugo Van den Bergh, bestuurslid van de Vrienden St.- Laurentius Schoonbroek vzw, én de organist die zo vriendelijk was om tijd te maken.

Bij het betreden van de kerk werden we meteen overweldigd bij het aanschouwen van de prachtige kunstwerken. Tegenover het altaar komt het paradepaardje van de kerk volledig tot zijn recht: Het indrukwekkende Bremserorgel uit de 17de eeuw. Dit orgel

had al een hele weg afgelegd voor het hier een vast onderkomen vond.

De Sint-Laurentiuskerk van Schoonbroek wordt als erfopvolger van de verdwenen kerk van Wilmarsdonk beschouwd. Een heleboel kerkschatten die ooit toebehoorden aan de parochie van dit verdwenen polderdorp, vonden hier een nieuwe thuis.

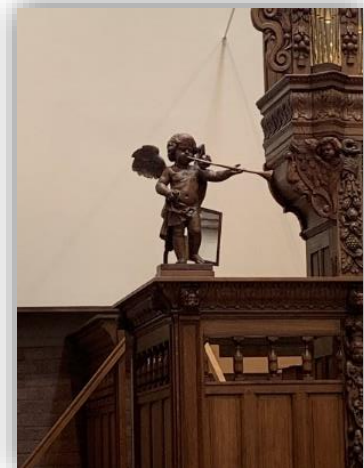
Het was de befaamde Mechelse orgelbouwer Bremsel zelf, die destijds de opdracht kreeg een orgel te bouwen voor de ondertussen verdwenen Nazarethabdij te Lier. De gevolgen van

de Franse revolutie leidden tot de sluiting van deze abdij, waarna de kloostergemeenschap het orgel verkocht aan de kerk van het polderdorp Wilmarsdonk. Toen in de jaren zestig het polderdorp moest wijken voor uitbreiding van de Antwerpse haven, bleef enkel de gotische toren van de kerk overeind. Jammer genoeg staat deze nu wat mistroostig te verkommeren tussen de massa containers van de Hessenatie.

Het Bremserorgel werd gedemonteerd, de onderdelen en de orgelkast werden samen met nog enkele andere kunstschaten overgebracht naar het Antwerpse Begijnhof. Ondertussen vond een groot aantal inwoners van

Wilmarsdonk een nieuw onderkomen in de wijk Ekeren–

Schoonbroek, waar begin jaren '70 een nieuwe Sint-Laurentiuskerk werd gebouwd als waardige erfopvolger van zijn naamgenoot uit Wilmarsdonk. En zo werd op 3 juni 1986 de indrukwekkende orgelkast en onderdelen, samen met enkele

kostbare kunstobjecten, naar de nieuwe kerk te Ekeren gebracht, waar ze in september 1990 na een grondige restauratie eindelijk konden voorgesteld worden aan het publiek. We prijzen ons gelukkig met deze mooie wandeling en de leerrijke ervaring die eraan verbonden was. We konden samen met onze bewoners genieten van dit stukje authentiek Ekers erfgoed. Als afsluiter werden we dan ook nog getrakteerd op een mini-orgelconcert!

Katrin is wederom in haar opzet geslaagd: Deze dementievriendelijke wandeling zorgde voor een onvergetelijke namiddag. Op de terugweg werd begeleidster Nancy door twee levendige

bewoners van Leliedal onderschept voor een babbeltje. Ze vertelden hoe bizar het was, om al die naburige polderdorpen plots te zien verdwijnen. Ze hadden in die tijd in Oorderen en Wilmarsdonk zelfs nog familie wonen!

Het doet beseffen dat de wereld om ons heen op korte termijn heel wat veranderingen heeft ondergaan, maar dat het misschien net de kunst des levens is, alle schoonheid en wijsheid uit het verleden blijvend te koesteren.

Vive le Tour !

Om onze Belgische renners een hart onder de riem te steken, organiseerden we ook dit jaar de “Tour de France–weken” in ons woonzorgcentrum. Naast onze Motomed, waarop bewoners zoveel mogelijk kilometers verzamelden terwijl ze al fietsend de etappes volgden op groot beeldscherm, werd de kiné-ruimte voor de gelegenheid omgetoverd tot een heus supporterslokaal!

Naarmate de echte tour vorderde, nam bij onze bewoners ook de competitiedrang toe. We hebben echt wel een aantal fietstalenten onder onze bewoners! We beloven in het volgende Vincentius-Nieuws uitgebreid verslag uit te brengen over de uiteindelijke winnaar!

De Tour de France zelf gaat over veel meer dan alleen wielrennen. Naast het sportieve luik, kent dit jaarlijks terugkerend totaalspektakel heel wat nevenactiviteiten, en een niet meer te overschouwen aanbod aan merchandise. Maar bovenal staat de Tour de France voor een speciale beleving, en een uitzonderlijk zomers sfeergevoel.

Wij organiseerden dan ook allerlei activiteiten met een Frans tintje. Van Tour-bingo, Tour-quiz, Tour-filmnamiddag, tot zangstonde met Franse chansons. Onze bewoners genoten zichtbaar van deze bijzondere weken. We werden er de

afgelopen weken niet alleen fitter op, we leerden ook wat bij. Als je wil weten wie ooit de eerste Tour de France gewonnen heeft, of hoeveel kilometers één renner er ooit in slaagde alleen op kop te rijden, dan vind je de antwoorden vanaf nu zeker bij enkele van onze bewoners. En die witte servetten op tafel? Die gebruiken we sinds kort alleen nog om “Les Lacs de Connemara” uit volle borst mee te zingen.

Ook het culinaire aspect mocht natuurlijk niet ontbreken: een barbecue en een Frans ontbijt

op *le quatorze juillet* vielen letterlijk “in de smaak”. We kijken al uit naar de slotreceptie, want die hebben we nog tegoed!

VERJAARDAGEN

16/07/1969 Nancy Maes (p)
16/07/1976 Esther von Arx (p)
17/07/1928 Louise Thiels (Rozentuin)
17/07/2005 Mirte Leyssens (p)
20/07/1963 Walter Penders (p)
20/07/1986 Evi Roothaert (p)
20/07/1963 Chantal Van Broeckhoven (vr)
21/07/1969 Dominique Vleminckx (p)
22/07/1934 Henri De Meulder (CDV)
22/07/1997 Jesse De Greve (p)
23/07/1958 Magdalena Ordonez (p)
24/07/1927 Ludovica Janssens (Klaproosveld)
24/07/1997 Lena De Coninck (p)
27/07/1954 Francois Springael (CDV)
27/07/1961 Mieke Cauwe (p)
01/08/1943 Monique Van Goubergen (Klaproosveld)
01/08/1924 Josephina Beinaerts (Rozentuin)
02/08/1936 Paula Thijssen (Klaproosveld)
02/08/1935 Ivonne Franken (AW)
05/08/1938 Paul Verhulst (vr)
08/08/1935 Maria Bollen (Rozentuin)
09/08/1985 Arian Lemmens (p)
10/08/1974 Jill Van Dyk (p)
10/08/1972 Daniela Zardoni (vr)
11/08/1965 Johan Gysen (vr)
14/08/1936 Pieter Van Wallendael (Irisheem)
15/08/1930 Denise Demeulenaere (Klaproosveld)
15/08/1958 Karin Donné (p)
15/08/1986 Somia El Ayadi (p)

BEWONERSNIEUWS

We verwelkomen....

Wij heten onze nieuwe bewoners van de voorbije maand van harte welkom en hopen dat zij zich ondertussen al een beetje thuis voelen.

Julia Dierckx	Irisheem	K227
Jacqueline De Bruyn	Irisheem	K230
Eduardus Van Loon	Rozentuin	K211
Joseph Antonis	Tulpenhof	K142
Josée-Anne Flamion	Irisheem	K240
Paula Thijssen	Klaproosveld	K106
Maria-Louisa Van der Linden	Rozentuin	K210

We betreuren het afscheid van...

Maria Smessaert	Irisheem	16/06/2023
Norbert Verschooren	Irisheem	19/06/2023
Marietta Smouts	Rozentuin	21/06/2023
Hubert De Boeck	Leliedal	02/07/2023
Philomena Verhaegen	Rozentuin	05/07/2023

Wij betuigen de familie onze oprechte deelneming en wensen hen veel sterkte toe.

PERSONEELSNIEUWS

Welkom terug!

Nikki Daemen

Zorgkundige Rozentuin

We nemen afscheid van...

Heidi Picqueur

Zorgkundige Irisheem

Bedankt voor de fijne samenwerking!

Van harte beterschap aan onze langdurig zieke collega's: Elisa Struyven, Somia El Khattabi, Hilde Groos, Ingrid Bal, Karine Donné, Conny Oeyen, Anneke Decolfmaeker en Magda Franck.

NIEUWS UIT...

IRISHEEM

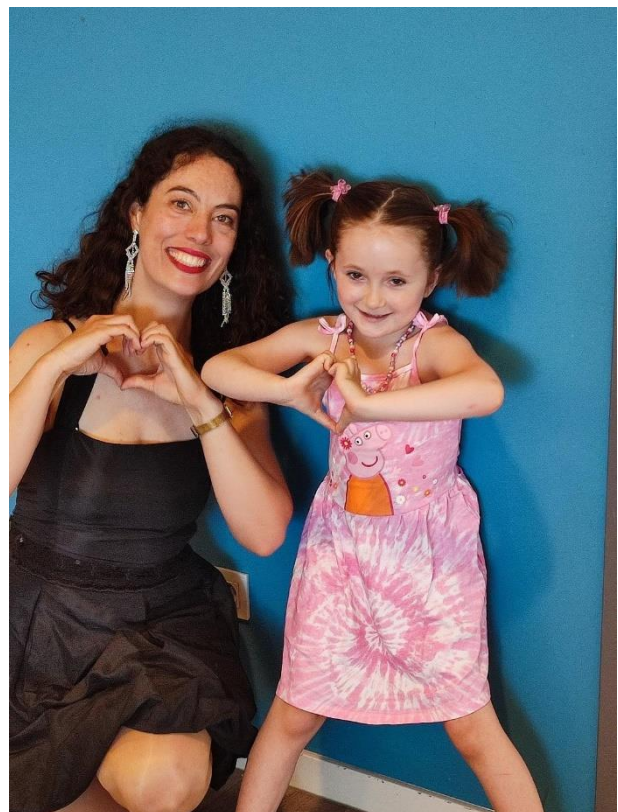
“Hello, hello!” klonk het in juni vol spanning op Irisheem. Twee goochelaars kwamen de leefruimte binnen en toonden ons de magie van verbeelding. De bewoners assisteerden de goochelaars bij hun trucs, en de lieve dochter van zorgkundige

wat het nog leuker maakte? De goochelaars, “De Swiebelientjes” genaamd, zijn familie van onze eigen Lucienne. Het zijn haar schoonzoon en haar kleindochter. Zo zie je maar,

Daniela ging met de toverende helden op de foto! Er werd gelachen en geapplaudisseerd. Een sensatie die onze harten sneller deed slaan! En weet je

onze bewoners hebben vaak een verrassende achtergrond, en wij vinden het heerlijk om bijzondere families te ontdekken.

Ondertussen vechten wij dapper tegen de warmte. Wij brengen verkoeling tot bij de bewoners door middel van voetenbadjes en lekker frisse drankjes! Onze lieve Petrus, Madeleine en Lucienne testten het idee uit, en het was onmiddellijk een succes! De hitte broeide, de vogels in de zithoek

zongen een zomerlied en we droomden helemaal weg bij de zalige voetenbadjes. Iemand maakte de zotte opmerking: ““We zitten precies op een tropisch

eiland, alleen de palmbomen ontbreken nog!”

Zorgkundige Daniela regelde een grote plant die ons meteen aan een palmboom deed denken. Bedankt voor het leuke initiatief,

Daniela! Dankzij jou veranderde de zithoek werkelijk in een vakantieparadijs.

Het amusement stopte nog niet daar. Daniela groeit ook prachtige bloemen in haar tuin. Af en toe geeft ze de tuin een knipbeurt en brengt ze de bloemen en planten mee naar ons woonzorgcentrum. Aan de bewoners van Irisheem om de verschillende soorten groen samen te stellen tot boeketten. Dit is een activiteit die vaak terugkeert op Irisheem. Onze bewoners worden al automatisch goedgezind als ze

Daniela zien arriveren met de kleurrijke oogst uit haar tuin. We hopen met heel ons hart dat ze dit nog lang voor ons blijft doen, want hier voelen we ons altijd een ander mens na

een fijn potje tuinieren zonder tuin! 😊

Misschien zagen jullie Lucy ook al op onze sociale media opduiken. Lucy is een echte artieste. Ze vindt het heerlijk om creatief te zijn, en dat kan op zoveel verschillende manieren. Lucy pent haar gedachten graag neer in een dagboek, speelt met woorden bij scrabble en gaat regelmatig aan de slag met felle kleuren. Zo decoreerde ze een muur op Irisheem met haar eigen kunst.

Fleurige groetjes vanuit Irisheem! Wij laten jullie graag volgende maand meer weten over onze nieuwe avonturen!

ROZENTUIN

Op Rozentuin merken we dat de zomervakantie terug aangebroken is. Medewerkers nodigen hun kinderen al eens uit om onze lieve bewoners te ontmoeten en hen gezelschap te houden. Zo leert ook de jeugd hoeveel voldoening je kan halen uit het helpen van anderen. “Jong geleerd is oud gedaan,” dat geldt ook voor onze leuze: samen zorg dragen voor elkaar. Zorgkundige Nikki stelde haar dochters, Amy en June, voor aan de bewoners van

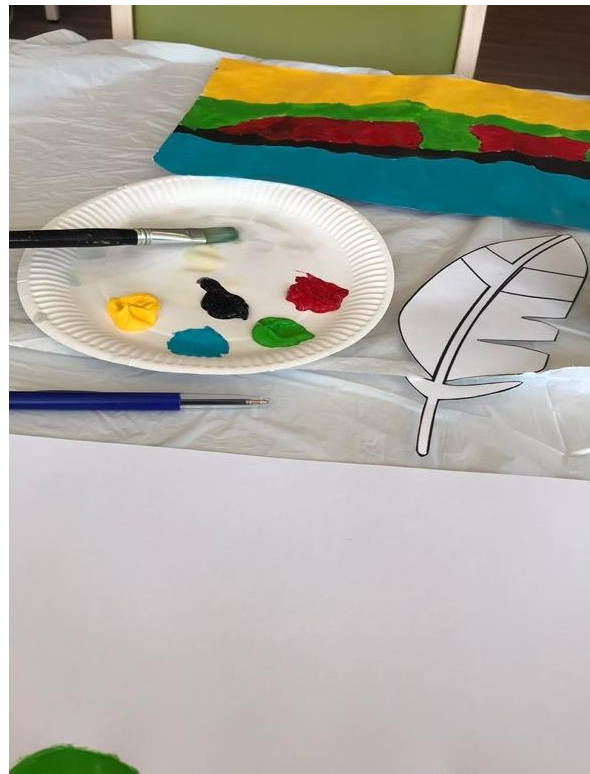

Rozentuin. Amy, lief en spontaan, zorgde voor ballonnen voor Irma. Ah ja! Want Irma werd deze maand 93 jaar. Ook Lydia en Erik verjaarden, en het feestgezang weerklonk over de hele verdieping. Applaus, traktaties, versieringen, etc. maakten allemaal deel uit van onze vroege julidagen. Gerda, de artieste van Rozentuin, vond opnieuw plezier in kunst. Ze schilderde motieven voor

een slinger. Al een hele tijd horen we dat de leefruimte wat meer versiering kan gebruiken, en dat moesten we Gerda geen twee keer zeggen! De zee, boten voor anker, bomen, vogels die dansen op een frisse zomerbries. Gerda toverde beelden uit haar penseel alsof het niets voorstelde. Na twee volgeschilderde doeken, schakelde ze haar fantasie in voor nieuwe inspiratie:

“Op een volgend doek, schilder ik een grote berg, met een helderblauwe waterval. Ik kan zelfs schaduwen en schuim in het water schilderen, maar dan heb ik wel witte verf nodig ...” zei ze, kijkend naar de verfpotten: blauw, rood, groen, geel en zwart. Gerda knipte kordaat in haar vingers: “Volgende keer neem ik ook mijn eigen verf mee! Dan lukt het wel!”

Even wierp de kunstenaar een blik op het amateuristische doek van een begeleider. Een paar zwarte strepen, blauwe stipjes en rode golven. Met een verzoenend lachje keurde Gerda het beginnerswerk goed.

“Maar volgende keer...” zei ze een paar keer. Zo zette ze al meteen een volgende knutselmiddag op touw. Het is duidelijk: Rozentuin zal snel genoeg gedecoreerd zijn met een kleurrijk, origineel jasje. Tenminste, als we met de hele woonkern de handen in elkaar slaan en nog eens bewijzen wat een geweldige familie Rozentuin is!

TULPENHOF

Op Tulpenhof trachten we iets bijzonders uit elke dag te halen. Bij voorkeur vriendschap, liefde en dolle pret! Met de stijgende temperaturen moesten we niet ver zoeken. We namen plaats op het warme terras van onze cafetaria en hieven het glas op de

zomer. De drankjes smaakten goed af met een babbeltje, een lach en een grap. Maar een fris drankje is niet altijd voldoende om af te koelen. De bewoners van Tulpenhof gingen naar de Colruyt voor een speciale traktatie: ijsjes! Met Agnes aan het roer (oftewel, achter de

winkelkar) moest de missie wel goed aflopen. En ja hoor, wij kwamen terug thuis met een pak lekker roomijs. Onze medebewoners konden wel juichen toen ze ons met de lekkere buit zagen terugkomen. Smullen maar!

KLAPROOSVELD

Op Klaproosveld konden we deze maand rekenen op eindeloze ambiance, mede dankzij vrijwilligster Jeannine de Tijgerin! We stelden haar in een vorige uitgave van het VincentiusNieuws al voor, maar honderd keer voorstellen zou niet genoeg zijn om Jeannine's veelzijdige persoonlijkheid te leren kennen. Om dat te doen, moet je zelf met haar op avontuur. Dus dat deden wij ook! Op woensdag trokken we met Jeannine en bewoonster Yvonne naar de markt op het Kristus Koningplein. De twee dames kennen elkaar goed en doen er alles aan om deze fijne gewoonte aan te houden. Vanaf het begin van de ronde voelden we ons goed: Jeannine straalt veiligheid en bescherming uit, ook al is dat niet nodig in een brave gemeente als Ekeren. De eerste stop: het bakkerskraampje. Yvonne kocht verse appelflappen, mattentaartjes en Astridjes, terwijl Jeannine vlotjes het ijs brak met een andere klant:

“Meneer, koopt u ook lekkere koffiekoeken?”

De man verzuchtte: “Ik zou wel willen, maar dat mag niet van mijn vrouw!”

“Man toch,” reageerde Jeannine, “jij ziet duidelijk af!”

De dames lachten, en de bakkersvrouwen lachten mee terwijl ze de lekkernijen voor Yvonne inpakten.

“Het is een wonder dat ik nog geen grijs haar heb!” voegde de man

nog aan zijn klaagzang toe, maar zijn mondhoeken krulden in een speelse glimlach.

De voorziene draagtas pulde al bijna uit, toen we van het afgelegen bakkerskraampje terugkeerden naar het grote plein. Even een nummertje trekken en wachten. Het viel niet mee om in de tussentijd aan de kibbelingen te weerstaan, die op de toog stonden uitgesteld.

Tonijnsalade, rolmopsen, Hollandse maatjes. Al ben je geen fan van vis, je zou het spontaan wél worden bij de heerlijke geur.

Yvonne was niet meer te stoppen! Het fruitkraampje en een kledingkraampje stonden ook op het programma. Een nieuwe broek kopen, nu het toch solden zijn. Want ja, onze dames kleden zich altijd goed!

We liepen Maria van Rozentuin tegen het lijf, zij en Jeannine wisselden verhalen uit over Merksem, waar beiden ooit gewoond hadden. Ze kenden dezelfde plaatsen, dezelfde gebouwen en dezelfde mensen, maar elkaar nog niet. Zo zijn de spelletjes van het lot!

Met overvolle tassen bracht Jeannine Yvonne terug naar Klaproosveld. Ook voor handmassages en manicures was onze levendige

vrijwilligster deze maand van de partij. Dikke merci voor de vreugde en de zonneschijn die je met je meebrengt, Jeannine!

LELIEDAL

Groot drama op Leliedal... de afwasmachine was kapot! We hebben bijna anderhalve week zonder afwasmachine gezeten. Dus moesten we alles met de hand wassen en drogen, juist zoals

vroeger! Een kijkje in het verleden is altijd bijzonder, maar wat een arbeid! Gelukkig kregen we veel hulp van onze liefvallige bewoners. Ondertussen is de afwasmachine gerepareerd, en daar zijn we echt blij om! Hiervoor klappen we met z'n allen in onze door zeepsop verrimpelde handen! 😊

Ook op Leliedal volgen we de Tour de France en hebben we ons ondergedompeld in Franse sferen. We zorgden voor aangepaste decoratie in onze leefruimte. Slingers in de Franse kleuren, netjes in de juiste volgorde, blauw ... wit ... rood ... blauw ... rood ... oeps eventjes opnieuw. En er klinkt regelmatig Franse muziek op de achtergrond. Ook fietsen wij duchtig mee om de kilometerprijs. En natuurlijk ook om de benen wat in beweging te houden. Steeds in de juiste sfeer, met een koerspetje op terwijl de koers live wordt uitgezonden. Op onze rustdag hebben wij dan weer kunnen ontspannen met heerlijke voetbadjes.

We verwelkomen ook heel graag Roland op Leliedal. Hiernaast al te zien als fervente fietser. Welkom Roland! 😊

GEDICHT

Zomervlucht

(Gedicht van de hand van een artistieke bewoner op Irisheem)

Laag boven het water
de klaagroep van
de nacht nu

naar zijn nest
de roerdomp
niet is weergekeerd

vanuit het land
waar eeuwigheid
elke vleugelslag draagt.

